

Vývoj dwemerského práva

Tato kniha je historickým pojednáním o vývoji dwemerského práva a zvyků a o jejich kořenech v kultuře vznešených elfů.

rátce řečeno, do té míry, do jaké jsem byl schopen vystopovat posloupnost vývoje zvyků bosmerských kmenů, jsem přesvědčen, že byla ve všech směrech srovnatelná s rozvojem altmerského práva. Původní odpovědnost za otroky a zvířata se omezila především na propadnutí věci, z čehož se později, stejně jako na Letním ostrově, stala náhrada škody.

Jaký to má význam pro studium našeho současného práva? Pokud jde o vliv altmerského práva na naše vlastní, zvláště pak altmerského práva pána a služebníka, jsou jeho stopy patrné v každém rozsudku, který byl v posledních pěti letech zaznamenán. Již bylo uvedeno, že dosud opakujeme argumentaci altmerských soudců, ať je sebevíce lichá. A brzy ukážu, že původ altmerských zvyků lze vystopovat až k dwemerským soudním dvorům.

Zákony Karndarské hlídky (1180 P.D.) stanoví, že "jestliže osoba, kterou vlastní jiná osoba, zabije další osobu, jež je vlastníkem sebe sama, musí vlastník osoby, která má zabití na svědomí, zaplatit příbuzným oběti tři kvalitní nástroje a tělo vlastněné osoby." Existuje řada dalších podobných citací. A stejný princip platí i v případě mechanické bytosti, která zabije bytost živou. "Jestliže, při běžné pracovní činnosti, zabije Animunculus živou osobu, mohou její příbuzní řečeného Animuncula ve lhůtě třiceti dní rozebrat a součásti si vzít."

Pro srovnání je poučné připomenout to, o čem se zmiňuje Dhark v souvislosti s primitivními bytostmi z Tenmarských lesů. "Jestliže kočku z močálu zabije Argonian, je její rodina zostuzena, dokud nevykoná odplatu zabitím řečeného Argoniana, nebo jiného jemu podobného; avšak nejenom to, pokud je kočka z močálu zabita pádem ze stromu, vykonají její příbuzní pomstu pokácením řečeného stromu, usekáním jeho větví a jejich rozházením po lese."